

בְּתֵר שְׂבָכִין אֲחֶרְנֵין לְגוֹ. וְאִינוֹן שְׂבָכִין סְחֹר דְּעִזְרָה
 לְגוֹ ומאחורי הכרובים האלו שהם באמצע העזרה יש שבכים שהם כעין מעשה רשת והם
 מסביב לכותלי העזרה מבפנים, דהיינו שהם החדרים שמסביב העזרה מבפנים (מק"מ).

כל מי שמסתכל באותם הגפנים פניו יאירו כאור השמש

וְלַעֲיָלָא מְנַהוֹן, אִינוֹן (דף קס"ה ע"ב) גּוֹפְנֵין פְּרִישָׁאן ולמעלה מאלו

השבכות פרוסים אלו הגפנים, דהיינו שמלבד שהכתור והפרח מכסים את

שע"ה כרובים עוד בנוסף יש עוד גפנים שפרוסים על השבכים ועל הכרובים (מק"מ),

תְּחֹת גּוֹפְנֵין אִינוֹן פְּרוּבִין, כְּלָהוּ גְדַפִּין פְּרִישָׁן, מְשַׁלְּבֵין

אֵלֶיךָ בְּאֵלֶיךָ ומתחת לגפנים עומדים אלו הכרובים שהם כולם פורסים את כנפיהם

והם משתלבים אלו באלו. הָכָא אָמַר רַב מְתִיבְתָא, דְּכָל מָאן

דְּאִסְתַּבֵּל בְּאִינוֹן גּוֹפְנֵין, מְנַהֲרִין אַנְפּוּי כְּנַהֲרִין

דְּשִׁמְשָׁא וכאן אמר ראש הישיבה שכל מי שמסתכל באותם הגפנים אז פניו יאירו

כאור השמש, כי ע"י שהוא עוסק בסוד הגפנים שהם כוחות המלכות המאירים מאור הז"א

אז גם הוא יושפע משפע אור זה (רמ"ק).

התפשטות סביב העזרה והאור והשפע מתרבים

אִינוֹן שְׂבָכִין דְּאִתְחַמֵּן סְחֹר סְחֹר דְּעִזְרָה, כְּלָהוּ

מְרַקְמֵן, בְּחוּטֵין דְּנַהֲרִין בְּגוּוֹנֵין סְגִיֵּין, מְלַהֲטֵן

בְּאַרְבַּע מֵינֵי זְהוּרִין דְּאִשָּׁא ואלו השבכים שמתפשטים סביב סביב לעזרה

הלימוד היומי

שירי בת ברוריה תחי' – זווג הגון בקרוב ורפואה שלימה

כולם הם מרוקמים בחוטים המאירים בגוונים רבים והם מתלהטים בארבע מיני זוהרים של
 אש כנגד ד' אותיות הוי"ה (מק"מ). **שְׁלַחֲבוּיִן סְלָקִין, וַגְּוֹנֵיִן מְנַצְצֵן,
 וְלִזְמֵנֵיִן שְׁלַחֲבוּיִן מִשְׁתַּכְּבִי, וְנִהוּרֵיִן וַגְּוֹנֵיִן סְלָקִין,
 וּבִטְשֵׁי אֱלֵיִן בְּאֱלֵיִן** ואז אלו השלהבות עולים מהשבכים ואלו הארבעה גוונים
 מתנוצצים, אמנם לפעמים השלהבות נשקטים ולכן הגוונים והאורות שלהם עולים ומכים
 זה בזה ועי"כ אורם מתרבה ואז הם משפיעים זה לזה.

ששת אלפים אנגיות שבהן יש ארבעה גוונים כנגד ד' אותיות אדנות
**שֵׁית אֶלֶף אַנְגִּיִן, לְגַבֵּי אֵינוֹן שְׁבָכִין, אַרְבַּע גְּוֹנֵיִן,
 לְאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֶזְרָה** והנה יש שש אלף אנגיות כנגד הו"ק שכל
 אחד כלול מאלף והם כלפי אלו השבכים שהם מריקים מים לאלו האנגיות ובהם יש
 ארבעה גוונים כנגד ד' אותיות שם אדנ"י והם נמצאים בארבעת הצדדים של העזרה, דהיינו
 לבן בדרום אדום בצפון ירוק במזרח ושחור במערב (מק"מ), **אֱלֵיִן אֵינוֹן
 רַבְרָבִין, וַנְּבִיעוּ דְמִיִּין חֵיִין בְּכָל סְטָרֵי. וְאֵינוֹן נַפְלֵי
 בְּאֵינוֹן אַנְגִּיִן, וּבִלְעֵי בְּאֶתְרֵיהוּ וְאֱלֵיִן מִיִּין לָא יִדְעֵי
 לְאֵן אֱזֵלִין** ואלו האנגיות הם גדולות והוא מלבד האנגיות הקטנות שישנם שם,
 ומאלו השבכים יוצאים נביעות של מים חיים בכל צדדיהם שהם בסוד החסדים היורדים
 שהם נופלים באלו האנגיות והם נבלעים שם במקומם ולא יורדים משם יותר ואלו מי
 החסדים לא יודעים לאיפה הם הולכים.

באמצע העזרה יקומו כל ישראל בשלושת הרגלים ויראו את פני המלך הקב"ה

בְּאֲמָצְעוֹ דְּעֶזְרָה, יְקוּמוּן כָּל־יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְחַזְּזוּן קַמֵּי מֶלֶךְא קַדִּישָׁא ובאמצע העזרה שהיא הבחינה האמצעית של

המלכות שם יקומו כל ישראל בשלושת הרגלים ויראו את פני המלך הקב"ה כמש"כ יראה כל זכורך' (דמשק אליעזר). **בְּסֶטֶר דְּרוּם בְּעֶזְרָה דָּא, אֲתִיִּלִּיד חָד מְעִינָא דְּמִיָּא, וְאֲתִדְּמִי (ס"א וְאֲתִרְבִּי) דְּקָא יִשְׁטַפּוּן מִיָּא כָּל עַלְמָא** ובצד הדרום של העזרה הזאת שהם מי החסד דו"א שם נולד מעיין אחד של

מים שהוא מצד הארת חסד דאמא לד"א ואז נדמה שמימיו ישטפו את העולם מחמת ריבוי המים ששם, אמנם המים יצמצמו את עצמם בכדי שישפיעו בנחת (ע"פ המק"מ). **מֵאן דִּייעוּל בְּהוּ, יְהוּזן עַד בְּרַפִּים, ייעוּל בְּהוּ גִיבֵר רַב ייעוּל בְּהוּ עַד בְּרַפִּים, אִי תִינּוֹק בֵּר יוֹמָא עַד בְּרַפִּים** ומי שיכנס

באלו המים הם יגיעו עד ברכיו, כי בין אם יכנס בהם גבור גדול המים יגיעו עד ברכיו ובין אם יכנס בהם תינוק בן יום המים יגיעו עד ברכיו, דהיינו שבין אם רוצים להמשיך את השפע דרך הת"ת הנקרא גבור גדול ובין אם רוצים להמשיך את השפע דרך היסוד הנקראת תינוק כלפי הת"ת צריכים להמשיכם דרך הנצח וההוד הנקראים ברכים (רמ"ק). **מֵאן**

דִּשְׁתִּי מִנִּיָּהוּ יִתְחַפֵּם, וַיִּתְפַּקַּח בְּחַכְמָתָא ומי שישתה מהם הוא יתחכם ויפתח לבו בחכמת התורה כי הוא מצד החכמה שהוא סוד הרוצה להחכים ידרים (רמ"ק). ♦

מי שעמד בביה"ק בזמן הרגלים כל ההרהורים של כל הבלי העולם הזה היו
נשכחים ממנו

**מֵעֵינָא דָּא נְפִיק מִגּוּ מְרַגְלָא חֲדָא זְעִירָא, בְּכוּתְלָא
דְּדָרוּם** ומהמעיין הזה יוצאת מרגלית אחת קטנה הקבועה בכותל דרום

שהיא אות י' שבשם הוי"ה שכנגד החכמה שהיא נעלמת בכותל דרום שמצד החסד (רמ"ק).

אֵינּוֹן מֵיִין בְּלֵעֵי גּוּ אַתְרָא (ס"א גו אַתְרָא דָּא), **וּמִתַּפֵּן יִפְקוֹן
לְבַר מִמְּקַדְשָׁא** ואלו מי המעיין הזה הם נבלעים בתוך המקום של הבינה ששורשו

בחכמה ומשם הוא נמשך לחסד דבינה ומשם לחסד דז"א ומשם ליסוד דז"א ומשם למלכות

עד שהם יוצאים מחוץ למלכות הנקראת מקדש, **עַד דְּיַעֲלוּ לְנַחַל שְׁטִיִּים,**

יִשְׁטַפּוֹן הַחַוּא זְמָה, דְּאִזְלִין מֵיָא דְשְׁטִיִּים אל הנחל שטים ושם

הם שוטפים את אותו כח הזימה ששם ועי"כ יטהר תאוות הזימה שהולידו המים של שטים

וְעַל דָּא מֵיִין אֵלִין בְּעִזָּרָה, בְּגִין אֵינּוֹן דְּאִתְחַזּוֹן [קנט] (מק"מ).

תַּתַּן דְּכוּרִין ולכן סוד אלו מי החסדים שבעזרה הם היו בגלל שהיו נראים שם

ברגלים רק הזכרים ולא נקבות כמש"כ 'יראה כל זכורך'. **הוּוּ שְׁתַּאֲן מִן מֵיָא,**

אור הרשב"י

אתה מוצא שאמרו (בראשית יט) איה האנשים אשר באו אליך הוציאם אלינו וגו' ולפי שנתקלל אותו מעין עתיד הקדוש ברוך הוא לייבשו שנאמר (יואל ד) ומעין מבית ה' יצא והשקה את נחל השטים, מימות אברהם לא נפרץ אחד בנות כיון שבאו לשטים ושתו מימיו נפרצו בנות.

[קנט] כדאיתא במדרש רבה פרשת בלק פרשה כ סימן כב וכל אותן מ' שנה לא סרחו במדבר עד שבאו לשטים לכך כתיב וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות, שטים שעשו שטות (משלי ו) נואף אשה חסר לב, ויחל העם לזנות יש מעינות שמגדלין גבורים ויש חלשים ויש נאין ויש מכוערין ויש צנועין ויש שטופין בזמה ומעין שטים של זנות היה והוא משקה לסדום,

הלימוד היומי

שירי בת ברוריה תחי' – זווג הגון בקרוב ורפואה שלימה